

LBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al Cercetării
Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

IFTIME, VASILE

Colonia de licurici / Vasile Iftime. - București : Eikon, 2020

ISBN 978-606-49-0279-5

821.135.1

Coperta: Liliana Grecu

Editor: Valentin Ajder

VASILE IFTIME

COLONIA DE LICURICI

E I K O N

București, 2020

Cine se pricepe la cai nu dă greș la înger
dacă te lovește dacă te mușcă dacă te calcă
nu înjura dobitocul
nu pune povara pe el
nu-i băga pielea la saramură
dacă te aruncă din șa
e semn că te consideră cal
poartă căpăstru
trage la căruță
strivește pietrele
fii pursânge și o să-ți crească aripi mînzule
precum lui ilie
foc
la car de proroc
precum lui enoh nori
răpitori
vei zbura cu inima
vei hodini laolaltă cu stelele
pe cer o herghelie slobodă
la trăsura împăratului
serafimul cu șase aripi

dacă te atinge cu aripa
dacă ți se așează pe creștet
dacă îți cântă în ureche
e semn că te crede vecin într-o icoană
cuib pe un nor
sau tenor
repetă după înger

îngere
îmi slăvesc părintele
și mă dor cuvintele
și mă ard veșmintele

pentru fiecare tăcere o potcoavă de aur
jăratec în fiecare inimă pustie
fii binevestitorul și împăratul te va slobozi
iarbă fragedă în livada promisiunilor

nu mai locuiesc acolo suflete
nu mai locuiesc
o umbră se crede aripă
visează cu mâna întinsă

frate am venit să-ți țin locul
mergi acasă de țesală calul
și aruncă o mână de boabe sub icoană

***

când dumnezeu îmbrățișează cu aripa
moare cuvântul apoi sufletul

fluture ieși din cocon și te deșiră până sus
pentru tine nu mai există cale întoarsă
pe unde îți este îngăduită trecerea
urcă lumina
dintr-o dimineață în alta
dintr-un cer în alt cer

dar fluturele zboară cu inima
nu vrea să-și ardă aripile
dar fluturele încă se mai visează în cutia poștală
telegramă de bună veste

fluture ieși din cocon și te deșiră până sus
pentru tine a înflorit păpădia în livezile edenului
ca să te înalți trebuie să sufle un înger
zboară fluture zboară
dintr-o primăvară în altă primăvară

dar fluturele mai crede în gravitație
legea supremă a lui dumnezeu
și alunecă și coboară și se adună fir cu fir
într-un insectar
sub o cruce de cimitir

***

Ai murit primăvara
ghioceii sunt mult mai ieftini
nu ți-a păsat niciodată de paritatea dintre viață și moarte
cota de referință a aripilor
prețul barilului
arzi în lumânare ca o sondă
ți-a plăcut viața așa cum îți place moartea
râzi
prieteni mimizează un fel de rămas bun
dușmanii înrămează nimic
carte poștală trimisă post restant domnului
în patul de două persoane nu doarme nimeni
femeia toarce lumina felinarelor

te-am visat
împărțeau cu bunicul confortul mugurilor de salcâm
între două anotimpuri
pod suspendat de grinzile cerului

v-am așezat alături

în poarta cimitirului
tata pe ascuns
ciocnește cu sufletul tău
paharul cu votcă

acum de pe vârful casei cimitirul pare mai aproape
și toate cele din jur fără tine sunt mici
tot mai mici

***

Și a lovit cu ulcica de zid
și zidul s-a întors cu spatele
ferestrele s-au legat la ochi
ușile s-au deschis cu fața spre vis

lună nouă lună plină
cal n-ai trăsură n-ai frâu n-ai
îți împrumut frâul meu
îți împrumut gândul meu
du-l departe în pustie
de el nimeni să nu știe
îneacă-l într-un hârdău
aruncă-l lună în hău

și a lovit cu ulcica de zid
și zidul s-a dat la o parte
soba s-a ascuns în horn
hornul în grindă
grinda în pădurea deasă
să uite de casă

lună plină lună nouă
rupe lună zidu-n două
desfă-l lună fir cu fir
du-l în deal la cimitir

și a lovit cu ulcica de zid
fecioara își caută pruncul
fotografie fără identitate pe stâlpul telegrafului

***

Și a intrat în moarte ca într-un zid până la brâu
pe nechemate pe nepusă masă
fără să bată fără să o strige pe nume
fără să-i trimită scrisori de bună intenție
a intrat într-o cârciumă ca într-o biserică părăsită
nu și-a scos cizmele
și-a lepădat pielea de om singur
și-a cosmetizat sufletul
a îmbrăcat costumul pantofii cămașa
a intrat ca la propria nuntă

crucile dănțuiesc câte două
pocnesc mugurii isaie
în inima tâmplarului doamne ce mai pădure

și a coborât în moarte cu liftul
fără frică de întuneric

lumânările borne kilometrice pentru vii
noaptea începe sub o piatră
(a sosit mereu cu un tren mai târziu
a plecat mai devreme cu o gară
șinele de cale ferată precum o scară
acarul în nelocuirea inimii suprapune nelocuirile
aripilor)

și a coborât în moarte ca într-o fântână
setea adâncește rădăcinile

apă rece apă dulce
fă-mă mugure pe cruce
fă-mă ram și fă-mă grindă
să-nfloresc la mama-n tindă

și a coborât cât să ascundă un sâmbure sub o piatră